Τουλάχιστον κάποιοι να αντιστέκονται (Ο.Α.) (Χ. Γιανναράς)

Date : 11 Μαΐου, 2006

Σώζεται ή όχι το πολυθρύλητο (πάλαι ποτέ διαλάμψαν) «φιλότιμο» του Έλληνα ακόμα σήμερα; Η επικαιρότητα ευνοεί τη συναγωγή τεκμηριωμένης απάντησης: θα καταμετρηθεί αυτόν τον καιρό το ποσοστό των Ελλήνων, στην Ελλάδα και στη διασπορά, που έχουν συμπληρώσει το 18ο έτος της ηλικίας τους και διασώζουν ενεργά αντανακλαστικά φιλότιμου. Μπορούν δηλαδή ακόμη να εξεγείρονται όταν υποτιμάται η νοημοσύνη τους, να προσβάλλονται όταν κυριολεκτικά ατιμάζονται (παρά τους ρητορικούς εξωραϊσμούς) τα όσα ο Έλληνας θεωρεί «πράμα τζιβαϊρικόν, πολυτίμητον», της παράδοσής του. Θα καταγραφεί η επιβίωση του φιλότιμου στον αριθμό των Ελλήνων που θα αρνηθούν, συνειδητά και μαχητικά, να συμπαίξουν στον τιτλοφορούμενο «ολυμπιακό εθελοντισμό» του 2004.
Ακόμα και η θρασύτερη καπηλεία έχει κάποια όρια. Τα όρια της ξέφρενης καπηλείας που αντιπροσωπεύει η φιέστα του 2004 θα τα καθορίσει ως φραγμός η ευαισθησία των πολιτών, το φιλότιμο των Ελλήνων. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα πια για την αποτροπή της επερχόμενης μεγάλης ντροπής και συμφοράς. Απομένει, όμως, σε μας τους πολίτες η δυνατότητα να στερήσουμε τους νονούς του ανομήματος τουλάχιστον από την ηδονή να θεωρούν ηλίθια μία ολόκληρη κοινωνία: να μας βλέπουν να υπηρετούμε «εθελοντικά» το καλοστημένο παιχνίδι αναμέτρησης ιλιγγιωδών συμφερόντων.
Δεν χρειάζονται ούτε εξειδικευμένες γνώσεις ούτε ξεχωριστή ευφυία για να αντιληφθεί κανείς ότι οι λεγόμενοι σήμερα «Ολυμπιακοί» αγώνες δεν έχουν την παραμικρή σχέση με την ονομασία που καπηλεύονται, δεν έχουν καν σχέση με τον αθλητισμό, τη φιλία της άθλησης, την ευγένεια της άμιλλας του συναγωνισμού. Είναι ωμά και χυδαία ένα οικονομικό γεγονός με πολύ σκοτεινά παρασκήνια, πεδίο διαπλοκής της πολιτικής με κολοσσούς της διεθνούς ανομίας. Μετράει πρωταρχικά, η χρυσοφόρα εκμετάλλευση του τηλεοπτικού υπερθεάματος. Για χάρη του η άθληση αλλοτριώνεται σε κυνηγητό παρά φύσιν επιδόσεων. Το ντοπάρισμα λειτουργεί με την ακρίβεια έγκαιρα προκαθορισμένου φόνου. Ειδικά η τέλεση της παρωδίας στην Αθήνα το 2004 έχει εξόφθαλμες διαστάσεις εγκλήματος. Οικολογικού, πολιτιστικού, οικονομικού εγκλήματος. Το τερατοδρόμιο των Σπάτων αφάνισε τον ζωτικό για την Αττική πνεύμονα των Μεσογείων, προσθέτοντας φόρτο κυκλοφοριακών απαιτήσεων αδιανόητων για τις συνθήκες και την υποδομή του λεκανοπεδίου. Μπήκε σφραγίδα οριστικής παραίτησης του ελλαδικού κράτους από κάθε φιλοδοξία διάσωσης και εκπροσώπησης της ελληνικής πολιτιστικής ιδιαιτερότητας, αφού άξονας αναφοράς για την «Αθήνα 2004» είναι η Ατλάντα και καθόλου η Ολυμπία. Το μέτρο της οικολογικής και πολιτιστικής ιεροσυλίας το έδωσε η βάναυση καταστροφή του Μαραθώνα.

Όσο για το οικονομικό έγκλημα, αρκεί η ελάχιστη οξυδέρκεια για να διαβλέψει ο πολίτης πόσες δεκαετίες αυτός και τα παιδιά του και τα εγγόνια του θα πληρώνουν το όργιο των αστρονομικών εξόδων που ανέλαβε μία χώρα με γνωστή την ντροπιαστική εξαθλίωση των σχολικών της κτιρίων, νοσοκομείων, τρένων, λιμανιών, επαρχιακών αεροδρομίων - σύνολης της λειτουργικής υποδομής. Ξέχωρα το όργιο της καταλήστευσης του κρατικού κορβανά από τους οργανωμένους επιτήδειους που ξέρουν να εκμεταλλεύονται την αναμπουμπούλα της φιέστας.
Μόνο το λαϊκό φιλότιμο μπορεί να γίνει φραγμός, έστω υπαινικτικός, στο καλοστημένο παιχνίδι. Μόνο αν αντιδράσει η ευαισθησία του λαού στη βάναυση απάτη, μόνον αν στην ύβρι αντιταχθεί η οργή. Το ολυμπιώνυμο πολυπλόκαμο ανοσιούργημα έχει υποτάξει κάθε εξουσία στις επιδιώξεις του, όλες οι πολιτικές δυνάμεις συμπαίζουν ή αιδημόνως συστέλλονται. Συστρατεύθηκαν οι τράπεζες, οι επιχειρηματικοί κολοσσοί, όλη η παντοδυναμία τουπλούτου συντονίστηκε στο ρόλο του γενναιόδωρου «χορηγού» της ύβρεως. Αλλά δεν τους φτάνει, θέλουν και τον λαό εθελόδουλο, τον θέλουν να στρατευθεί «εθελοντικά» στη δούλεψή τους. Αυτοί για την αμύθητη λοβιτούρα, ο λαός για το δράμα. Αυτοί να παραχαράζουν την Αρχαία Ελλάδα, να εξαργυρώνουν την ευγένεια των επιτευγμάτων της και ο λαός, έρμαιο της φτηνής ρητορείας, να ψάλλει «Αρχαίο πνεύμα αθάνατο» στο κιτσαριό της φιέστας.
Όλα εξαγορασμένα, ακόμα και η Ιερά Σύνοδος! Επιστρατεύθηκε και συμπαίζει ανενδοίαστα για να «εξαγνιστεί» και να εξωραϊστεί στις συνειδήσεις των αφελών το μεγάλο φαγοπότι των αετονύχηδων. Με εντολή της ελλαδικής Ιεράς Συνόδου διακόπηκε η κυριακάτικη λειτουργία σε όλες τις εκκλησίες της Ελλάδας, διακόπηκε και εξαρθρώθηκε ή ευχαριστιακή δραματουργία για να παρεμβληθεί «Εγκύκλιος» που καλεί «το Χριστεπώνυμον Πλήρωμα» στον «ολυμπιακό εθελοντισμό» προκειμένου «να συμβάλει και η Εκκλησία εις το εθνικόν αυτό έργον».
«Το βδέλυγμα εστός εν τόπω αγίω» — η βιβλική φράση κυριολεκτεί. Η ανόσια καπηλεία του αθλητισμού και της ελληνικής κληρονομιάς, ο ζόφος της ανομίας των συμφερόντων, η πλαστογράφηση της Ιστορίας, η ατίμωση του πολιτισμού, η σωματεμπορία των παρά φύσιν επιδόσεων, ολόκληρη αυτή η κόλαση έρχεται να παρεμβληθεί στη ζωτική αποκάλυψη που είναι το γεγονός συγκρότησης και φανέρωσης της Εκκλησίας στην Ευχαριστία. Στους συναγμένους επ' ελπίδι ζωής να προπαγανδιστεί αναίσχυντα η αμαρτωλή κομπίνα.
Φυσικά με το αζημίωτο — η Εγκύκλιος ευθαρσώς απαριθμεί τα ανταλλάγματα: Η συμμετοχή «Χριστιανών νέων» στο «προσκλητήριον του ολυμπιακού εθελοντισμού» θα εξασφαλίσει συμφωνημένη με «μνημόνιον» αντιπαροχή, «την προβολήν της Ελληνορθοδόξου Παραδόσεως... την διαμόρφωσιν προγράμματος τελετών και λοιπών πολιτιστικών εκδηλώσεων ... βυζαντινής τέχνης, βυζαντινής μουσικής, βυζαντινών χορωδιών κ.ο.κ.».
Ίσως η Ιερά Σύνοδος να νομίζει ότι διαχειρίζεται κάποια ιδεολογία και θέλει να τη διαφημίσει με τις μεθόδους του μάρκετινγκ, να προπαγανδίσει «πεποιθήσεις», «αξίες», «ηθικά ιδεώδη». Καλεί τα μέλη της Εκκλησίας να συμπαίξουν στην

καλοστημένη απάτη, για να εισπράξει η ιδεολογία τηλεοπτικό χρόνο και διεθνή προβολή.
Μοναδική ελπίδα το φιλότιμο των Ελλήνων. (Πηγή: "Καθημερινή")